

»Idet Folketinget udtaler, at den samfundsmæssige Konsekvens af Regeringens Løndiktat og hele Rente-, Skatte- og Valutapolitik kun kan være den at genoprette den økonomiske Bæreevne for Landbruget og ligestillede Erhverv, opfordrer Tinget Regeringen til, før indeværende Samling afsluttes, at søge gennemført dertil egnede Foranstaltninger, og gaar dermed over til den videre Behandling af Dagsordenen.«

Paastanden paa Overgang til Dagsordenen forkastedes med 72 Stemmer mod 5; 37 stemte hverken for eller imod.

Hans Hansen (Rørby) (D. R.) mente, at baade Socialdemokratiet og Det radikale Venstre havde svigtet de Løfter, de gik til Valg paa; der var ikke ført Arbejder- og Forbrugerpolitik, men »Monopol- og Overklassepolitik efter de bedste Mønstre«. Det forekom ham tragisk, at et Parti, naar det kom til Magten, førte en anden Politik end den, Programløfterne gik ud paa, men ogsaa i høj Grad farligt, thi Befolkningen mistede efterhaanden Troen paa Demokratiets Evne til at løse sine politiske Opgaver, og meget tydede paa, at Undergravningen af Demokratiet var i fuld Gang paa næsten alle Omraader. — *Faren for Folkestyret* laa efter Talerens Opfattelse i, at »Demokrati og Statsregulering er uforenelige med hinanden«. »Statsregulering er uforenelig med Folkestyrets Idé, fordi den forudsætter et saa stort Embedsmandssystem, og et saa stort Administrationsapparat, at dette sætter Rigsdagens Kontrol med Administrationen ud af Spillet.« I Stedet for at Administrationen skulde være afhængig af Rigsdagen, var det faktiske Forhold under Folketingsparlamentarismen blevet det, at Ministrene, der sidder »som mægtige Chefer for Erhvervsetaterne inden for Statens Administrationsomraade«, havde gjort Folketingsflertallet afhængigt af sig. Resultatet af den nuværende Regerings Forsøg paa ved »Ordninger« at fordele Goderne Borgerne imellem var blevet, at man havde faaet den største Gæld, den største Skatteudskrivning, den længste Række arbejdsløse og de fleste Millionærer, Danmark nogen Sinde havde haft. — Den nuværende Udvikling kunde ikke vare længe, og til at hidføre en Ændring krævedes efter Retsforbundets Anskuelse Frihed for Næringslivet, en virkelig *Liberalisme*, der tog Fordelingsspørgsmaalet med som en vigtig Side af den liberale Betragtning. Hvis man vilde føre Liberalismens System til Bunds, maatte man begynde med at løse *Jordspørgsmaalet* og kræve Socialisering af de samfundsskabte Grundværdier. »Grundskyld og frit Varebytte med Begrænsning af Statens Opgaver, saa Befolkningen kan se, hvad der sker i det offentlige Liv — det er Liberalismens Konsekvens.« Dersom den liberale og liberalt indstillede Landbostand vilde se paa Grundskylden, som den er, vilde der endnu være Mulighed for at ændre Tidens Mentalitet, saa-